

«Es gribētu, lai mānas grāmatas palīdz cilvēkiem kļūt labākiem, dvēselē tīrākiem, atmodina mīlestību uz cilvēku, mudina aktīvi cīnīties par humānisma ideāliem un cilvēces progresu.»

M. SOLOHOVS

Katras literatūras vēsturē ir savas virsotnes, padomju literatūrā pati lielākā un gaišākā pēc Maksima Gorkija ir Mihails Solohovs.

Pirms pusgadsimta — 1923. gadā parādījās Solohova pirmās publikācijas — stāsti, kas saistīja uzmanību ar vienkāršo, bet reizē neatkārtojamo valodu. Tomēr tikai nedaudzi cilvēki saprata, ka viņu priekšā ir savdabīgs rakstnieks. Viens no šiem cilvēkiem bija Alek-

sandrs Serafimovičs, kurš krājuma «Donas stāsti» priekšvārdā ar sajūsmu rakstīja: «Kā stepes ziediņš, dzīvs punkts ir Solohova stāsti. Vienkārši, spilgti, un stāstītais, jū-

«VIŅU MĪL KĀ LIELU MĀKSLINIEKU...»

ti, nostājas acu priekšā. Stāstu valoda gleznaina, tā ir tā krāsainā valoda, kurā runā kazaki.»

1925. gadā Solohovs sāka rakstīt grandiozo epopeju «Klusā Dona», pie kuras strādāja gandrīz sešpadsmit gadu. ««Klusā Dona» izgāja no saviem krastiem un izplūda pa visu pasauli pavisam negaidīti,» rakstīja Mihails Aleksejevs. Padomju Savienībā vien šis darbs izdots 256 reizes ar kopējo tirāžu 12 miljoni eksemplāru. Pār šo ro-

mānu Solohovam piešķirta PSRS Valsts prēmija. Divas reizes «Klusā Dona» ir ekranizēta.

1930. gadā Solohovs sāka rakstīt «Plēsumu», romāna pirmā daļa

iznāca 1932. gadā. «Solohova romāns var noderēt kā savdabīga mācību grāmata par sādžas dzīvi. Lasiet šo grāmatu labības sagādes brīdī, sējas laikā, novākšanas momentā, tā uzskatāmi parādīs, kā veiksmīgāk izpildīt uzdevumus,» tāds bija «Plēsuma» pirmās daļas novērtējums. Ar nepacietību lasītāji gaidīja grāmatas otro daļu, bet tā iznāca tikai pēc trīspadsmit gadiem. 1960. gadā par romānu «Plēsums» Solohovs saņēma Ļeņi-

na prēmiju. Lielā Tēvijas kara laikā Mihails Solohovs bija kara korespondents. Viņš rakstīja publicistiskus rakstus, aprakstus, stāstus. Solohova darbi mūsu zemē iz-

doti vairāk nekā 800 reizes ar kopīgo tirāžu 50 miljoni eksemplāru, 80 PSRS tautu un pasaules valodās. Daudzi darbi ekranizēti — «Klusā Dona», «Plēsums», «Cilvēka liktenis», virkne stāstu. Pašlaik pabeidz uzņemt filmu «Viņi cīnījās par Dzimteni».

Solohovs ir viens no visvairāk lasītājiem padomju autoriem ārzemēs.

«Viņu mīl kā lielu mākslinieku, viņš spēj rakstītajā vārdā ielikt

dzīvu dvēseli, galvenais viņa darbu varonis — patiesība, kurā grūti atrast kaut niecīgāko viltus varonības vai sentimentālas idealizēšanas ēnu. Dzīvi rakstnieks redz un uztver kā reālistisku drāmu, kurā galvenā loma ierādīta cilvēcībai, karu viņš attēlo tādu, kāds tas ir īstenībā — šausmīgu, necilvēcīgu, cilvēka cieņas pazemojošu,» raksta Marti Larni.

Sakarā ar Mihaila Solohova — rakstnieka, akadēmiķa, Sociālistiskā Darba Varoņa, Ļeņina, Valsts un Nobeļa prēmijas laureāta lielo jubileju bibliotēka organizē izstādi «Solohovam-70». Tajā eksponēti Solohova darbi, literatūrzinātniski pētījumi par rakstnieka daiļradi, laikabiedru atmiņas. Ar izstādi jūs varat iepazīties Ļeņina ielā 1a, 425. istabā, līdz 2. jūnijam.

I. UNGURE